

tilbage for den Udvikling, der skete umiddelbart efter Krigen. Naar Regjeringen desuagtet har fundet sig foranlediget til at forelægge et extraordinært Lovforslag om Flaadens Udvikling, hidrører det ikke derfra, at Flaaden nu vil faae en stor og kraftig Udvikling, større end hidtil, men derfra, at det er blevet meget kostbare at anstaffe større Kampskibe til Flaaden, og det ikke blot, fordi Materialier og Arbeidskraft ere blevne dyrere, men fordi det Slags Krigsbaaden, man bruger, selv om Priserne ikke vare stegne, i sig selv ere blevne mere kostbare. Det er derfor en større Sum, der forlanges, men ikke en kraftigere Udvikling, og dersom man ligefrem vilde have fulgt med Tiden, burde man have forøget den ordinære Rikbygningskonto, som er 1,200,000 Kr., til det Dobbelte, saa havde Flaaden udviklet sig paa sin rolige og jevne Maade. Vilde vi ikke forsøge den saaledes, saa kommer den til at standse i sin Udvikling og gaa tilbage istedetfor at gaa frem. Jeg tillod mig ifjor i Udvalget i nogle Ændringer, jeg indbragte, at foreslaa § 2 redigeret noget anderledes end her af Hensyn til de Skibe, vi have, og den skulde da omtrent lyde saaledes: „Flaaden skal bestaa af 10 større Kampskibe og et passende Antal andre Skibe og Baade til Rekonoscering, til Forsposttjeneste, til lokal Forsvar m. m.“ Disse 10 større Kampskibe tænkte jeg mig delte i 3 taktiske Divisioner. Der er vel intet Endeligt staaet fast med Hensyn til Taktiken for Pantserkibe og Pantserbatterier, men et System synes dog at være gennemgaaende, og det er mærkeligt nok en Gjentagelse af Oldtidens Fylkinger. Til en Division hører der andre Steder 3 Skibe, der opstilles i en Trekant under den almindelige taktiske Bevægelse. Af saadanne 3 Skibe ere vi allerede i Besiddelse, nemlig „Lindormen“, „Gorm“ og „Din“, og her er nu foreslaaet 3 Skibe, som, efter hvad den ærede Minister har udtalt for et Par Dage siden, vilde blive omtrent ensartede Skibe; det vil bero paa, hvorledes Krigsmateriellet kommer til at stille sig i de nærmeste Aar. Vi have da nok en Division Pantserkibe. Der bliver altsaa tilbage 1 Division, hvori 4 Skibe skulle indbefattes. Naar man saaledes fik 3 taktiske Divisioner, tror jeg, at det vilde være ganske hensigtsmæssigt, og det vilde stemme med de Tal, jeg har anført. Der kunde være Grund til ogsaa med Hensyn til Personellet at tage Hensyn til en saadan taktisk Inddeling. Der har været nogen Tvivl herom mellem Udvalget og Regjeringen; men der er dog den Overensstemmelse, at der synes ogsaa i det nuværende Forslag at mangle et Mellemled mellem den højeste Kommando og Skibscheferne. I det forrige Lovforslag var der foreslaaet en Viceadmiral og 2 Kontreadmiraler, der skulde være Divisionschefer. I Udvalgets Betænkning for 3 Aar siden var der foreslaaet Kommandører af 1ste Klasse som Divisionschefer. Jeg tror, at der i det fore-

liggende Lovforslag mangler mellem Admiraler og Kommandører et Mellemled som Divisionschef, og jeg skulde, saaledes som Flaaden bliver, anse det for heldigt, om der blev 3 Divisionschefer, enten man nu kaldte dem Kontreadmiraler eller Kommandører af første Klasse, og saa tog Kommandører af 2den Klasse eller Kommandørkapitainer, ligesom man har Oberstlieutenanter. Benværelsen er en Smagssag, som man altid kan finde ud af; men der mangler som sagt et Mellemled. Hvad Øvelserne angaar, er den Maade, hvorpaa de skulle udføres, en Gjentagelse af Loven af 24de April 1868. Der staaer i Lovforslaget, at der aarlig skal foretages Udrustninger, beregnede paa en Udgift, der svarer til Skibsbesætninger af omtrent 1200 Mand i 6 Maanedre. Det er altsaa en bestemt Udgift, der kan veksle fra det ene Aar til det andet, efter som Priserne ere; Øvelserne ere beregnede paa en bestemt Udgift. Jeg tror, det var ønskeligt, om man kunde blive enig om at bestemme en vis Tjenesteomgang ligesom i Hæren, hvor det for hver Bataillon, hvert Regiment og hver Afdeling er bestemt, hvorledes det ene Sæt Mandskab afløser det andet. Man vilde meget høpdes, dersom der i Hærløven blev indført en bestemt Sum, saaledes at Øvelserne for Infanteriet, Artilleriet o. s. v. skulde foretages for saa og saa mange Renge. Det vilde i høi Grad forbaare med Hensyn til Hæren; men det er dog det, der finder Sted i Søværnet. Vi gjorde for 3 Aar siden Forsøg paa at opstille visse Afdelinger, der skulde afløse hinanden, og delte da Flaaden i 3 Øvelsesafdelinger. Disse Afdelinger ere ikke de samme som de taktiske Afdelinger, jeg nys omtalte; men Øvelsesafdelingerne maa dannes saaledes, at der bliver omtrent lige mange Skibe eller i det Mindste lige mange Mand pvede hvert Aar. Noget Saadant har været foreslaaet; men Ministeriet er ikke gaaet ind derpaa, formodentlig fordi man ikke er kommen til nærmere Forhandling derom. Jeg henleder derfor Udvalgets Opmærksomhed paa, om det ikke vil bestræbe sig for, at Flaaden faar en bestemt Tjenesteomgang ligesom Hæren. At Søminekorpsen er henlagt under Flaaden, anser jeg for en Fordel. Dette er maaste tilbørlig fremkommet ved en Henvendelse fra Medlemmer i Thinget til Ministeren om at træffe en saadan Foranstaltning. De aktive Søminer laa allerede under Flaaden; men nu er der Tale om de passive. Det er et Spørgsmaal, om det ikke maa føre til, at en anden Ting, hvori der ogsaa er Ordet „Sø“, maa følge med, nemlig Søforterne. Det er en stor Befættning og et stort Mandskab, som derved vilde komme over fra Hæren til Flaaden, men de passive Søminer og Søforterne staa hinanden nær, og ogsaa i andre Henseender tror jeg det vilde være gavnligt, om Søforterne ved Kjøbenhavn, der ere de eneste, vi endnu kunne tale om, bleve henlagte under Flaaden. Jeg erkjender, at det er en langt større Op-